

(2) به‌شی ده‌ست‌نویش

(1) - خوا نویشی بی ده‌ست‌نویش وهرناگریت

102. عَنْ مُصْعَبِ بْنِ سَعْدٍ قَالَ: دَخَلَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ (t) عَلَى ابْنِ عَامِرٍ يَعُودُهُ وَهُوَ مَرِيضٌ، فَقَالَ: أَلَا تَدْعُو اللَّهَ لِي يَا ابْنَ عُمَرَ؟ قَالَ: إِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (e) يَقُولُ: ((لَا تُقْبَلُ صَلَاةٌ بِغَيْرِ طَهْوَرٍ، وَلَا صَدَقَةٌ مِنْ غُلُولٍ)). وَكُنْتُ عَلَى الْبَصْرَةِ.

(مصعب) کوری (سعد) ده‌لی: (عبدالله) کوری (عمر) (t) سهردانی (ابن عامر) ی کرد نه‌خوش بوو، (ابن عامر) وتی: نهی (ابن عمر): ئایا له‌خوا ناپاربیته‌وه بوم؟ (ابن عمر) وتی: له‌پیغه‌مبه‌ری خوام بیستووه (e) فهرموویته‌ی: ((خوا نویشی بی ده‌ست‌نویش وهرناگریت، خیری سامانی به‌ناهق به‌ده‌ست هاتووش وهرناگریت)) تویش فه‌مانداری به‌سره بوویت. [واته له‌وانه‌یه سامانت به‌ناهق بو خوت لادابیت. النوی 2/210].

(2) ده‌ست شوردن له‌کاتی له‌خه‌وه‌ستاندا

پیش نه‌وه‌ی ده‌ست بخه‌یته ده‌فری ناوه‌که‌وه

103- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (t): أَنَّ النَّبِيَّ (e) قَالَ: ((إِذَا اسْتَيْقَظَ أَحَدُكُمْ مِنْ نَوْمِهِ فَلَا يَغْمِسُ يَدَهُ فِي الْإِنَاءِ حَتَّى يَغْسِلَهَا ثَلَاثًا، فَإِنَّهُ لَا يَدْرِي أَيْنَ بَاتَتْ يَدُهُ)). (ابوهریره) (t) ده‌لی: پیغه‌مبه‌ری خوا (e) فهرموویته‌ی: ((نه‌گهر یه‌کیکتان له‌خه‌وه‌ستا باده‌ستی نه‌خاته ناو ده‌فره‌که‌وه هه‌تا سی‌جار ده‌یشوریت، چونکه نازانی له‌کاتی خه‌ودا ده‌ستی له‌کویدابووه)).

(3) ریگری له‌پیسی کردن له‌سه‌ره ریگا و سیبه‌ردا

104- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (t): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (e) قَالَ: ((اتَّقُوا اللَّعَانِينَ)). قَالُوا: وَمَا اللَّعَانُ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: ((الَّذِي يَتَخَلَّى فِي طَرِيقِ النَّاسِ أَوْ فِي ظِلِّهِمْ)). (ابوهریره) (t) ده‌لی: پیغه‌مبه‌ری خوا (e) فهرمووی: ((خوتان بیاریزن له‌وه دوو نه‌فره‌ت لی‌کراوه)) وتیان: نه‌وه دوو نه‌فره‌ت لی‌کراوه چین نه‌ی پیغه‌مبه‌ر (e)؟ فهرمووی: ((نه‌وه‌ی له‌سه‌ره ریگای خه‌لکیدا پیسی ده‌کات، یان له‌سیبه‌ره‌کانیادا)). [(که‌جیگای دانیشتنی خه‌لکه)].

(4) په ناگای کاتی سهرئاو

105- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ جَعْفَرٍ (y) قَالَ: أَرَدَفَنِي رَسُولُ اللَّهِ (e) ذَاتَ يَوْمٍ خَلْفَهُ، فَأَسَرَ إِلَيَّ حَدِيثًا لَمْ أُحَدِّثْ بِهِ أَحَدًا مِنَ النَّاسِ، وَكَانَ أَحَبَّ مَا اسْتَتَرَ بِهِ رَسُولُ اللَّهِ (e) لِحَاجَتِهِ هَدَفٌ أَوْ حَائِشٌ نَحْلٌ. قَالَ ابْنُ أَسْمَاءَ فِي حَدِيثِهِ: يَعْنِي حَائِطٌ نَحْلٌ.

(عبدالله) کوړی (جعفر) (t) دهلی: روژیکیان پیغه مبهری خوا (e) له پاشکوی خوږه وه سواری کردم، به په نهانی فهرموو دهی کی فهرموو که بو که سی ناگپر مه وه، پیغه مبهر (e) شتیک زور پیی خوږ بوو بیت که له کاتی سهرئاو دا خوږ پی شار د بیت ه وه به رزاییه ک، یان دیواری باخه خورمایه ک بووه.

(5) که چو بیته سهرئاو چی دهلی بیت

106- عَنْ أَنَسٍ (t) قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (e) إِذَا دَخَلَ الْخَلَاءَ قَالَ: ((اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْخُبْثِ وَالْخَبَائِثِ)). [بخاري/الوضوء / مايقول عند الخلاء/142]

(انس) (t) دهلی: نه گهر پیغه مبهری خوا (e) بچوایه ته سهرئاو دهی فهرموو: ((اللهم اعوذ بك من الخبث والخبائث)). واته: خویه په ناده گرمبه تو له هموو جوړه پیسی و هه موو زیان به خشی که له شهیتان و جانه و هرو هه رشتی کی تر که پیسی و زیان به خش بیت)).

(6) له کاتی سهرئاو دا روومه که ره قبیله

107- عَنْ أَبِي أَيُّوبَ (t): أَنَّ النَّبِيَّ (e) قَالَ: ((إِذَا أَتَيْتُمُ الْغَائِطَ فَلَا تَسْتَقْبِلُوا الْقِبْلَةَ وَلَا تَسْتَدْبِرُوهَا، بَبُولٍ وَلَا غَائِطٍ، وَلَكِنْ شَرِّقُوا أَوْ غَرِّبُوا)). قَالَ أَبُو أَيُّوبَ: فَقَدِمْنَا الشَّامَ فَوَجَدْنَا مَرَا حِيضَ قَدِ بُنِيَتْ قَبْلَ الْقِبْلَةِ، فَتَنَحَّرَفْنَا عَنْهَا، وَنَسْتَعْفِرُ اللَّهَ. [بخاري/الوضوء / الا تستقبل القبلة بغائط/144]

(ابو ایوب) (t) دهلی: پیغه مبهر (e) فهرموویه تی: ((نه گهر چوونه سهرئاو بو میزوو پیسی روو نه که نه قبیله و پشתי شی تی مه که، به لکو روبکه نه خوړه لات یان خوړئاو)).

(ابو ایوب) دهلی: چووین بو شام ده بینین ناو ده سته کان رووه و قبیله دروستکارون نیمه روومان و هر ده گپراو داوای لیخو شبوونمان له خوا ده کرد.

(7) له ناو خانوودا مؤله ت دراوه

108- عَنْ وَاسِعِ بْنِ حَبَّانٍ قَالَ: كُنْتُ أُصَلِّي فِي الْمَسْجِدِ، وَعَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ مُسْنَدٌ ظَهْرَهُ إِلَى الْقِبْلَةِ، فَلَمَّا قَضَيْتُ صَلَاتِي انْصَرَفْتُ إِلَيْهِ مِنْ شَقِي، فَقَالَ عَبْدُ

اللَّهِ: يَقُولُ أَنَا: إِذَا قَعَدْتَ لِلْحَاجَةِ فَلَا تَقْعُدْ مُسْتَقْبِلَ الْقِبْلَةِ وَلَا بَيْتَ الْمُقَدَّسِ، قَالَ عَبْدُ اللَّهِ: وَلَقَدْ رَقِيتُ عَلَى ظَهْرِ بَيْتِ، فَرَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ (ع) قَاعِدًا عَلَى لَبْنَتَيْنِ، مُسْتَقْبِلًا بَيْتَ الْمُقَدَّسِ، لِحَاجَتِهِ. [بخاری/ الوضوء/ من تبرز علی لبنتین/ 145]

(واسع) کوری (حبان) دهلی: له مزگهوت نویرم کرد ، (عبدالله) کوری (عمر) پشتی کردبووه قبيله، کاتی له نویرزه که بوومه و چوومه نه و بهر بولای (عبدالله) وتی: خه لکی ده لین: نه گهر چوویته سه رئاو روونه که یته نه قبيله و نه قودس. (عبدالله) وتی: جاریکیان چوومه سه ربانی مالیک پیغه مبهری خوام (ع) دی له سه ر دووخت دانیشتبوو روی له قودس بوو، (واته پشتی له قبيله بوو) دهستی به ناو ده گه یاند.

(8) ریگری له میزکردنه ناویک که پاشان خوتی پی بشوریت

109- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (t) عَنِ النَّبِيِّ (ع) قَالَ: ((لَا يَبُولُنَّ أَحَدُكُمْ فِي الْمَاءِ الدَّائِمِ ثُمَّ يَغْتَسِلُ مِنْهُ)). [بخاری/ الوضوء/ البول في الماء الدائم / 236]

(ابوهریره) (t) دهلی: پیغه مبهری خوام (ع) فهرموویه تی: (باکهستان میز نه کاته ناوی وهستاوو دواپی خویشی تیدا بشوات). له ریوایه تیکی تردا: ((میز مه که ره ناوی هه میشه ییه وه (راوه ستاوه وه). که له بهری ناروات، دواپی خویشی تیدا بشوریت)).

(9) خوپاراستن له میز

110- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (t) قَالَ: مَرَّ رَسُولُ اللَّهِ (ع) عَلَى قَبْرَيْنِ، فَقَالَ: ((أَمَّا إِنَّهُمَا لَيُعَذَّبَانِ، وَمَا يُعَذَّبَانِ فِي كَبِيرٍ، أَمَّا أَحَدُهُمَا فَكَانَ يَمْشِي بِالنَّمِيمَةِ، وَأَمَّا الْآخَرُ فَكَانَ لَا يَسْتَتِرُ مِنْ بَوْلِهِ)). قَالَ: فَدَعَا بِعَسِيْبٍ رَطْبٍ، فَشَقَّهُ بِأَثْنَيْنِ، ثُمَّ غَرَسَ عَلَى هَذَا وَاحِدًا وَعَلَى هَذَا وَاحِدًا، ثُمَّ قَالَ: ((لَعَلَّهُ أَنْ يُخَفَّفَ عَنْهُمَا مَا لَمْ يَبْسَبَا)). [بخاری/ الوضوء/ من الكبائر ان يستتر من بوله / 213]

(ابن عباس) (t) دهلی: پیغه مبهری خوام (ع) به لای دوو گوپردا تیپه ری فهرمووی: ((نهم دووانه سزاده درین ، به لام له سه رشتی گه وره سزانا درین ﴿چونکه ده یانتوانی خویانی لی بیاریزن﴾، یه کیکیان قسه ی ده هیناو ده برد، نه وی تریان خوی نه ده پاراست له میزه که ی)).

دهلی: داوای لقیك دارخورمای ته‌پی کرد ، کردی به دووکه‌رته‌وه، له‌سه‌ر هه‌ر گۆریکیان که‌رتیکی چه‌قاند، ئینجا فه‌رموی: ((به‌لکو سزا)) له‌سه‌ریان سووک بکریت هه‌تا وشک ده‌بن)).

(10) ریگری له‌خو‌پاک‌کردنه‌وه به‌دهستی راست

111- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي قَتَادَةَ عَنْ أَبِيهِ (t) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (e): ((لَا يُمَسِّكَنَّ أَحَدُكُمْ ذَكَرَهُ بِيَمِينِهِ وَهُوَ يَبُولُ، وَلَا يَتَمَسَّحُ مِنَ الْخَلَاءِ بِيَمِينِهِ، وَلَا يَتَنَفَّسُ فِي الْإِنَاءِ)). [بخاري الوضوء/ النهي عن الاستنجاء باليمين/102]

(عبدالله) کو‌ری (ابو قتاده) له‌باوکیه‌وه بو‌مان ده‌گی‌رپته‌وه ده‌لی: پی‌غه‌مبه‌ری خوا (e) فه‌رمویه‌تی: ((باکه‌ستان زه‌که‌ری به‌دهستی راستی نه‌گریت له‌کاتی می‌زکردنیدا، له‌سه‌ر ئاویش به‌دهستی راست خو‌ی پاک نه‌کاته‌وه، فوو نه‌کات له‌ده‌فری [خواردن و خواردنه‌وه])).

(11) خو‌پاک‌کردنه‌وه به‌ئاو

112- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (t): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (e) دَخَلَ حَائِطًا وَتَبِعَهُ غُلَامٌ مَعَهُ مِيضَاءٌ، هُوَ أَصْعَرُنَا، فَوَضَعَهَا عِنْدَ سِدْرَةٍ، فَقَضَى رَسُولُ اللَّهِ (e) حَاجَتَهُ فَخَرَجَ عَلَيْنَا وَقَدْ اسْتَنْجَى بِالْمَاءِ. [بخاري / الوضوء/ الاستنجاء بالماء/ 149]

(انس) کو‌ری (مالک) ده‌لی: پی‌غه‌مبه‌ری خوا (e) چوو‌ه په‌نا دیواریکه‌وه می‌رد مندالیك که‌ بچوو‌کت‌رینمان بوو شوینی که‌وت مه‌سینه‌یه‌کی به‌ده‌سته‌وه بوو، له‌ته‌نیش‌ت دره‌ختیکی س‌درا داینا، پی‌غه‌مبه‌ر (e) لی‌بوویه‌وه هاته‌ ده‌روه هات بو‌ ناومان به‌ ئاوه‌که‌ خو‌ی پاک کردبووه‌وه.

(12) خو‌پاک‌کردنه‌وه به‌به‌رد به‌تاک ده‌بی

113- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (t) - يَبْلُغُ بِهِ النَّبِيُّ (e) - قَالَ: ((إِذَا اسْتَجْمَرَ أَحَدُكُمْ فَلْيَسْتَجْمِرْ وَثْرًا، وَإِذَا تَوَضَّأَ أَحَدُكُمْ فَلْيَجْعَلْ فِي أَنْفِهِ مَاءً ثُمَّ لِيَنْتَثِرْ)). [بخاري/ الوضوء/ الاستنجاء في الوضوء/ 159]

(ابو‌ه‌ری) (t) ده‌یگه‌یه‌نی به‌پی‌غه‌مبه‌ر (e) ده‌لی: ((ئه‌گه‌ر که‌سیکتان به‌به‌رد خو‌ی پاک کرده‌وه، با تاک بی‌ت، ئه‌گه‌ر که‌سیکیشتان ده‌ستنیوژ گرت با ئاو بکاته‌ لووتیه‌وه ئینجا فنی بکاته‌ ده‌روه)).

(13) خویاککردنه وه به بهردو قه دهغه کردنی به ته رس و ئیسقان

114- عَنْ سَلْمَانَ (t) قَالَ: قِيلَ لَهُ: قَدْ عَلِمَكُمْ نَبِيُّكُمْ (ع) كُلَّ شَيْءٍ حَتَّى الْخِرَاءَةِ؟ قَالَ: فَقَالَ: أَجَلٌ، لَقَدْ نَهَانَا أَنْ نَسْتَقْبِلَ الْقَبِيلَةَ لِعَائِطٍ أَوْ بَوْلٍ، أَوْ أَنْ نَسْتَنْجِيَ بِالْيَمِينِ، أَوْ أَنْ نَسْتَنْجِيَ بِأَقْلٍ مِنْ ثَلَاثَةِ أَحْجَارٍ، أَوْ أَنْ نَسْتَنْجِيَ بِرَجِيحٍ أَوْ بِعَظْمٍ.

(سلمان) (t) دهلی: پی و ترا: پیغه مبه ره که تان له باره ی چوونه سه رئاوه وه هه موو شتیکی فی کر دوون ته نانه ت چو نی تی دانیش تنی سه رئاویش؟ دهلی: وتی: به لی. لی قه دهغه کر دووین که روو بکهینه قبیله له دانیش تنی سه رئاوودا، یان به دهستی راست خویاک کردنه وه، هه روها به که متر له سی به رد خویاک کردنه وه، وهیا خویاک کردنه وه به ته رس و ئیسقان.

(14) سو دوه رگرتن له پیستی مرداره وه بوو

115- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (y) قَالَ: تُصَدِّقَ عَلَى مَوْلَاةٍ لِمَيْمُونَةَ بِشَاةٍ فَمَاتَتْ، فَمَرَّ بِهَا رَسُولُ اللَّهِ (ع) فَقَالَ: ((هَلَّا أَحَدْتُمْ إِهَابَهَا فِدْبَعْتُمُوهُ فَانْتَفَعْتُمْ بِهِ)). فَقَالُوا: إِنَّهَا مَيْتَةٌ. فَقَالَ: ((إِنَّمَا حَرَّمَ أَكْلَهَا)).

(ابن عباس) (t) دهلی: گیسکیکیان به خیر هی نابوو بو خزمه تگوزاریکی خاتوو مهیمونه، به لام مردار بوویه وه، پیغه مبه ر (ع) به لایدا تیپه ری فه رمووی: ((با پیسته که ی تان هه لبگرتایه و خوشه تان بگردایه و سوودتان لیوه ر بگرتایه)) وتیان: نه وه مردار بوته وه، فه رمووی: ((نه وه خوار دنه که ی حه رام کراوه)).

(15) نه گهر پیسته خوشکرا پاک ده بیته وه

116- عَنْ يَزِيدَ بْنِ أَبِي حَبِيبٍ: أَنَّ أَبَا الْخَيْرِ حَدَّثَهُ قَالَ: رَأَيْتُ عَلَى ابْنِ وَعَلَةَ السَّبْيِ فَرَوًا، فَمَسَسْتُهُ، فَقَالَ: مَا لَكَ تَمَسُّهُ؟ قَدْ سَأَلْتُ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عَبَّاسٍ قُلْتُ: إِنَّا نَكُونُ بِالْمَعْرَبِ، وَمَعَنَا الْبَرْبَرُ وَالْمَجُوسُ، نُؤْتَى بِالْكَبْشِ قَدْ دَبِحُوهُ، وَنَحْنُ لَا نَأْكُلُ دَبَائِحَهُمْ، وَيَأْتُونَا بِالسَّقَاءِ يَجْعَلُونَ فِيهِ الْوَدَكَ؟ فَقَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ: قَدْ سَأَلْنَا رَسُولَ اللَّهِ (ع) عَنْ ذَلِكَ فَقَالَ: ((دَبَاغُهُ طَهُورُهُ)).

(یزید) (کوری ابو حبیب) دهلی: (ابو خیر) بو ی گپرایه وه وتی: (علی) کوری (وعلة السبی) م دی فه روویه کی له به رد ابوو، منیش دهستم لیدا، وتی: بوچی دهستی لیده دهی؟ له (عبدالله) کوری (عباس) م پرسی وتم: ئیمه له خورئاوین به ره به ری و ناگر په رستمان له گه لدایه، به رانی سه ره براومان بو ده هی نن، ئیمه ش

سه پرپراوی ئهوان ناخوین، هیزه مان بو دهیینن، چه ورییان تیگردوه؟ (ابن عباس) وتی: ئیمه ئه مه مان له پیغه مبه ر (E) پرسییوه: فه رموویه تی: ((خوشه کردنی پاکبوونه وه یه تی)).

(16) ئه گه ر سه گیک ده می خسته ده فری یه کیتانه وه با

حه وت جار بیشوریت

117. عن عبد الله بن المغفل (t) قال: أمر رسول الله (E) بقتل الكلاب، ثم قال: ((ما بالهم وبال الكلاب)). ثم رخص في كلب الصيد وکلب الغنم، وقال: ((إذا ولغ الكلب في الأثناء فاغسلوه سبع مرات، وعفروه التامة في الشراب)). وفي رواية يحيى بن سعيد: ورخص في كلب الغنم والصيد والزرع.

(عبدالله) کوری (المغفل) ده لی: پیغه مبه ری خوا (E) فه رمانی کردوه به کوشتنی سه گ ئینجا فه رموویه تی: ((هه قیان چیه به سه ر سه گه وه)) پاشان مؤله تی داوه به سه گی راوو، سه گی شوان، هه روه ها فه رموویه تی: ((ئه گه ر سه گیک ده می خسته ده فریکه وه حه وت جار بیشورن، هه شته م جار بیتلینن له خو له وه، له ریوایه تی (یحیی) کوری (سعیدا) مؤله تی داوه به سه گی شوان و راوو سه رکشتوکال.

(17) گه وره یی دهستنویژ

118. عن أبي مالك الأشعري (t) قال: قال رسول الله (E): ((الطهور شطر الإيمان، والحمد لله تملأ الميزان، وسبحان الله والحمد لله تملآن - أو: تملأ - ما بين السماوات والأرض، والصلاة نور، والصدقة برهان، والصبر ضياء، والقرآن حجة لك أو عليك. كل الناس يعدو، فبايع نفسه: فمعتقها أو موبقها)).

(ابومالك الاشعری) (t) ده لی: پیغه مبه ری خوا (E) فه رموی: ((پاکخواوینی به شیکی ئیمان، (الحمد لله) ته رازو پرده کات، (سبحان الله والحمد لله) نیوانی ئاسمانه کان و زهوی پرده کهن، نویژ نوره خیرکردن راستی ئیمان و گویدرپرایه لی بو خوا سه له ماندنه، ئارامگرتن رووناکی یه قورئانیش به لگه یه بو ت یان له سه رت، خه لکی هه موویان به یانیا ن زوو ده رۆن خو یان ده فروشن، به وه ش یان خو ی رزگار ده کات، یان خو ی تیا ده بات)). [واته: یان خو ی به خوا ده فروشی و فه رمانه کانی جی به جی ده کات و خو ی رزگار ده کات، یان خو ی به شه یه تان ده فروشی و فه رمانه کانی جی به جی ده کات و خو ی تیا ده بات].

(18) رویشتنی گوناھ له گهل ناوی دهستنویرژدا

119- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (t): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (e) قَالَ: ((إِذَا تَوَضَّأَ الْعَبْدُ الْمُسْلِمُ -أَوْ: الْمُؤْمِنُ- فَعَسَلَ وَجْهَهُ، خَرَجَ مِنْ وَجْهِهِ كُلِّ حَظِيئَةٍ نَظَرَ إِلَيْهَا بِعَيْنَيْهِ مَعَ الْمَاءِ، أَوْ: مَعَ آخِرِ قَطْرِ الْمَاءِ. فَإِذَا غَسَلَ يَدَيْهِ خَرَجَ مِنْ يَدَيْهِ كُلِّ حَظِيئَةٍ ﴿كَانَ﴾ بَطَشَتْهَا يَدَاهُ مَعَ الْمَاءِ، أَوْ: مَعَ آخِرِ قَطْرِ الْمَاءِ. فَإِذَا غَسَلَ رِجْلَيْهِ خَرَجَتْ كُلُّ حَظِيئَةٍ مَشَتْهَا رِجْلَاهُ مَعَ الْمَاءِ، أَوْ: مَعَ آخِرِ قَطْرِ الْمَاءِ. حَتَّى يَخْرُجَ نَقِيًّا مِنَ الدُّنُوبِ)).

(ابوهریره) (t) دهلی: پیغه مبهری خوا (e) فهرمووی: ((ئه گهر بهندهی موسلمان - یائیماندار - دهستنویرژی گرت ، ده مچاوی شوورد، هه رگوناھیک به چا و کردوو به تی له گهل ناوه کهدا، ده پوات، یا له گهل دواتنوکی ناوه کهدا، ئه گهر دهسته کانی شوورد هه موو ئه و گوناھانه ی به دهستی کردوو به تی له گهل ناوه کهدا ده پوات، یا له گهل دواتنوکی ناوه کهدا ئه گهر قاچه کانی شوورد ئه و گوناھانه ی به و قاچه نه ی بوی چوو له گهل ناوه کهدا ده پوات یا له گهل دواتنوکی ناوه کهدا، هه تا پاک ده بیته وه له گوناھ)).

(19) له باره ی سیواک له کاتی دهستنویرژدا

120- عن ابن عباس (t): أَنَّهُ بَاتَ عِنْدَ النَّبِيِّ (e) ذَاتَ لَيْلَةٍ، فَقَامَ نَبِيُّ اللَّهِ (e) مِنْ آخِرِ اللَّيْلِ، فَخَرَجَ فَنَظَرَ فِي السَّمَاءِ، ثُمَّ تَلَا هَذِهِ الْآيَةَ فِي آلِ عِمْرَانَ: ﴿إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ﴾ حَتَّى بَلَغَ: ﴿فَقْنَا عَذَابَ النَّارِ﴾ ثُمَّ رَجَعَ إِلَى الْبَيْتِ، فَتَسَوَّكَ وَتَوَضَّأَ، ثُمَّ قَامَ فَصَلَّى، ثُمَّ اضْطَجَعَ، ثُمَّ قَامَ فَخَرَجَ، فَنَظَرَ إِلَى السَّمَاءِ فَتَلَا هَذِهِ الْآيَةَ، ثُمَّ رَجَعَ فَتَسَوَّكَ فَتَوَضَّأَ، ثُمَّ قَامَ فَصَلَّى.

(ابن عباس) (t) دهلی: شه ویکیان له خزمهت پیغه مبهری خوا (e) مامه وه له کوتایی شه وه کهدا پیغه مبهر (e) هه ستا چوو ده ره وه، سه یریکی ئاسمانی کرد ئینجا ئه م ئایه ته ی له سووره تی ال عمران خوینده وه: ﴿ان فی خلق السموات والارض و اختلاف الليل والنهار﴾ هه تا گه یشته ﴿فققنا عذاب النار﴾ ئینجا گه رایه وه بو ژوره وه سیواکی کرد دهستنویرژی گرت، ئینجا هه ستا و دهستی کرد به نویرژکردن، پاشان راکشایه وه، ئینجا هه ستا و چوو ده ره وه، دووباره سه یری ئاسمانی کرد هه مان ئایه تی خوینده وه، ئینجا

گه پرایه وه سیواکی کردوو دهستنویرژی گرت و ههستاو دهستی کرده وه به نویرژ کردن.

121. عَنْ عَائِشَةَ (y): أَنَّ النَّبِيَّ (e) كَانَ إِذَا دَخَلَ بَيْتَهُ بَدَأَ بِالسَّوَاكِ.

(عائشة) (t) دهلی: پیغه مبهری خوا (e) هه رکتی بهاتایه ته ماله وه له پیئندا سیواکی ده کرد.

(20) دهستپیگردن و دهستنویرژو شتی تر به لای راست

122. عَنْ عَائِشَةَ (y) قَالَتْ: إِنْ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (e) لَيُحِبُّ التَّيْمَنَ فِي طُهُورِهِ إِذَا تَطَهَّرَ، وَفِي تَرْجُلِهِ إِذَا تَرَجَّلَ، وَفِي انْتِعَالِهِ إِذَا انْتَعَلَ. [بخاری/الوضوء/166]

(عائشة) (t) دهلی: پیغه مبهری خوا (e) هه زنی به وه ده کرد به لای راست دهست پییکات له دهستنویرژ گرتنا کاتی دهستنویرژی ده گرت، له سه ر داهینان کاتی سه ری داده هینا، له نه عل له پیگردنا، کاتی نه علی له پی ده کرد.

(21) شیوهی دهستنویرژی پیغه مبهری (e)

123. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ زَيْدِ ابْنِ عَاصِمِ الْأَنْصَارِيِّ (t) - وَكَانَتْ لَهُ صُحْبَةٌ - قَالَ: قِيلَ لَهُ: تَوَضَّأْ لَنَا وَضُوءَ رَسُولِ اللَّهِ (e). فَدَعَا بِإِنَاءٍ فَأَكْفَأَ مِنْهَا عَلَى يَدَيْهِ فَعَسَلَهَا ثَلَاثًا، ثُمَّ ادْخَلَ يَدَهُ فَاسْتَخْرَجَهَا، فَمَضَمَضَ وَاسْتَنْشَقَ مِنْ كَفِّ وَاحِدَةٍ، فَفَعَلَ ذَلِكَ ثَلَاثًا، ثُمَّ ادْخَلَ يَدَهُ فَاسْتَخْرَجَهَا، فَعَسَلَ وَجْهَهُ ثَلَاثًا، ثُمَّ ادْخَلَ يَدَهُ فَاسْتَخْرَجَهَا، فَعَسَلَ يَدَيْهِ إِلَى الْمِرْفَقَيْنِ مَرَّتَيْنِ مَرَّتَيْنِ، ثُمَّ ادْخَلَ يَدَهُ فَاسْتَخْرَجَهَا، فَمَسَحَ بِرَأْسِهِ فَأَقْبَلَ بِيَدَيْهِ وَأَدْبَرَ، ثُمَّ غَسَلَ رِجْلَيْهِ إِلَى الْكَعْبَيْنِ، ثُمَّ قَالَ: هَكَذَا كَانَ وَضُوءُ رَسُولِ اللَّهِ (e). [بخاری/الوضوء/183]

(عبدالله) کوری (زید) کوری (عاصم الانصاری) (t) که یه کیک بووه له هاوه لآن دهلی: پیی و ترا: دهستنویرژیکمان بو بگره وه کو دهستنویرژی پیغه مبهری خوا (e) نه ویش داوای کاسه یه کی پر له ناوی کرد، لاری کرده وه به سه رده ستیداو سی جار دهسته کانی شو رد، ئینجا دهستی کی کرد به ناوه که داو ده ری هیئاو سی جار ناوی له ده مولوتی وه ردا پاشان دهستی کرد به ناوه که داو ده ری هیئاو سی جار ده موچاوی شو رد، ئینجا دهستی کرد به ناوه که داو ده ری هیئاو دوو جار دهسته کانی تا نه نیشکی شو رد پاشان دهستی کرد به ناوه که داو دهستی ته ری هیئا به سه ریا، هه ردوو دهستی له پیئشه وه داناو ده یبرد بو دو او وه

دهیئنایه وه بو پێشه وه، ئینجا ههردوو قاچی شوژد ههتا قوله پێی، پاشان وتی: ئابهم شیوهیه بوو دهستنویژی پێغه مبهری خوا (ع).

(22) لووت پاککردنه وه

124- عن أَبُو هُرَيْرَةَ (t) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ع): ((إِذَا تَوَضَّأَ أَحَدُكُمْ فَلْيَسْتَنْشِقْ بِمُخْرِيهِ مِنَ الْمَاءِ، ثُمَّ لِيَنْتَثِرْ)). [بخاري/ الوضوء/ الاستنثار/ 159]

(ابوهریره) (t) دهلی: پێغه مبهری خوا (ع) فهرمووی: ((ئهگه ره یه کیکتان دهستنویژی گرت با ئاو له کونه لوته کانی وهر دات، ئینجا فن بکات)).

- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (t): أَنَّ النَّبِيَّ (ع) قَالَ: ((إِذَا اسْتَيْقَظَ أَحَدُكُمْ مِنْ مَنَامِهِ فَلْيَسْتَنْثِرْ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ، فَإِنَّ الشَّيْطَانَ يَبِيتُ عَلَى خِيَاشِيمِهِ)). [اقتران/ بخاري 1688/30]

(ابوهریره) (ع) دهلی: پێغه مبهری خوا (ع) فهرمووی: ((ئهگه ره یه کیکتان له خه وه ههستا باسی جار فن بکات، چونکه شهیتان به شه ودا له کونه لوتیدا ده خه ویت)).

(23) ناوچاو جوان و دهست و پێ سپی به هووی دهستنویژ وه

125- عَنْ نَعِيمِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ الْمُجَمِرِ قَالَ: رَأَيْتُ أَبَا هُرَيْرَةَ يَتَوَضَّأُ، فَعَسَلَ وَجْهَهُ، فَاسْبَغَ الْوُضُوءَ، ثُمَّ عَسَلَ يَدَهُ الْيُمْنَى حَتَّى أَشْرَعَ فِي الْعَضُدِ، ثُمَّ يَدَهُ الْيُسْرَى حَتَّى أَشْرَعَ فِي الْعَضُدِ، ثُمَّ مَسَحَ رَأْسَهُ، ثُمَّ عَسَلَ رِجْلَهُ الْيُمْنَى حَتَّى أَشْرَعَ فِي السَّاقِ، ثُمَّ عَسَلَ رِجْلَهُ الْيُسْرَى حَتَّى أَشْرَعَ فِي السَّاقِ، ثُمَّ قَالَ ﴿لِي﴾: هَكَذَا رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ (ع) يَتَوَضَّأُ. وَقَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ع): ((أَنْتُمْ الْغُرُّ الْمُحْجَلُونَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، مِنْ إِسْبَاغِ الْوُضُوءِ، فَمَنْ اسْتَطَاعَ مِنْكُمْ فَلْيَطِلْ غُرَّتَهُ وَتَحَجَّيْلَهُ)). [بخاري/ الوضوء/ 136].

(نعیم) کوری (عبدالله الجمر) دهلی: (ابوهریره) م دی دهستنویژی دهگرت ده موچاوی شوژد به باشی شوژدی، ئینجا دهستی راستی شوژد ههتا گه یشته قوڵی، ئینجا دهستی چه پی شوژد ههتا گه یشته قوڵی، ئینجا دهستی ته پری هیئا به سه ریدا، ئینجا قاچی راستی شوژد، ههتا لولا قیشی گرت وه، پاشان قاچی چه پی شوژد ههتا لولا قیشی گرت وه وتی [به من] ئابهم شیوهیه پێغه مبهری خوا (ع) دیوو دهستنویژی گرت وه، ئینجا وتی: پێغه مبهری خوا (ع) فهرموویه تی: ((ئیه وه له روژی قیامه تدا ناوچاو جوان و دهست و پێ

سپین به هوئی دهستنویرژ گرتنه وه، هه رکه سییک له ئیوه ده توانی بازیا تر ناوچاوی جوان بکات و دهستوپی سی بکات)) .

126- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (t) : أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (e) أَتَى الْمَقْبِرَةَ فَقَالَ : ((السَّلَامُ عَلَيْكُمْ دَارَ قَوْمٍ مُؤْمِنِينَ، وَإِنَّا إِن شَاءَ اللَّهُ بِكُمْ لَاحِقُونَ، وَدِدْتُ أَنَا قَدْ رَأَيْنَا إِخْوَانَنَا)). قَالُوا: أَوْلَسْنَا إِخْوَانَكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: ((بَلْ أَنْتُمْ أَصْحَابِي، وَإِخْوَانُنَا الَّذِينَ لَمْ يَأْتُوا بَعْدُ)). فَقَالُوا: كَيْفَ تَعْرِفُ مَنْ لَمْ يَأْتِ بَعْدُ مِنْ أُمَّتِكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ فَقَالَ: ((أَرَأَيْتَ لَوْ أَنَّ رَجُلًا لَهُ خَيْلٌ غَرٌّ مُحَجَّلَةٌ بَيْنَ ظَهْرِي خَيْلِ دُهُمٍ بِهِمْ، أَلَا يَعْرِفُ خَيْلَهُ)). قَالُوا: بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: ((فَأَنْتُمْ يَا تُونَ غَرًّا مُحَجَّلِينَ مِنَ الْوُضُوءِ، وَأَنَا فَرَطُهُمْ عَلَى الْحَوْضِ، أَلَا لِيُذَادَنَّ رَجَالٌ عَنْ حَوْضِي كَمَا يُذَادُ الْبَعِيرُ الضَّلَّ، أُنَادِيهِمْ: أَلَا هَلُمُّ، فَيُقَالُ: إِنَّهُمْ قَدْ بَدَلُوا بَعْدَكَ، فَأَقُولُ سَحَقًا سَحَقًا)).

(ابوهریره) (t) وتی: پیغه مبهری خوا (e) هاته سهه گوپرستان و فهرمووی: ((سلاوتان لی بیئت نهی مالی قهومی ئیماندار، ئیمهش نه گهر خوابیه ویئت شوینتان ده کهوین پیتان ده گهین، چهزم ده کرد براکانمان بدیایه)) وتیان: نهی پیغه مبهری خوا (e) نهی ئیمه برای تونین؟ فهرمووی: ((به لکو ئیوه هاوه لمن، براکانمان نه وانه که هیشتا نه هاتون)) وتیان: نهی پیغه مبهری خوا (e) چون که سانیک ده ناسیته وه له ئوممهتت که هیشتا نه هاتون؟ فهرمووی: نه گهر پیاو ویک نه سپیکی کویتی [ناو چاوو دهست و پی سپی] هه بیئت له ناو کومه لیک نه سپی ره شی تو خدا بیئت، نایا نه سپه کهی خوئی نانا سیته وه؟ وتیان: به لی نهی پیغه مبهری خوا (e) ، فهرمووی: ((ده نه وانیش روژی قیامهت به ناوچاوی جوان و دهستوپی سپییه وه، به هوئی دهستنویرژه وه، دین و، منیش پیشیان ده کهوم بو سهه ره وه که، ناگادارین پیوانیک دور ده خرینه وه له چه وه کهی من وه کو چون و شتری تار دور ده خرینه وه ، منیش بانگیان ده گهم: ناگادارین وهرن ، به لام ده وتریت: نه وانه له دواوی تو گوپراون، منیش ده لیم: ده ههه دورین ده ههه دورین)).

(24) نه وهی به باشی دهستنویرژ ده گریت

127- عَنْ حُمْرَانَ، مَوْلَى عَثْمَانَ (t) : أَنَّ عَثْمَانَ بْنَ عَفَانَ (t) دَعَا بِوَضُوءٍ فَتَوَضَّأَ: فَعَسَلَ كَفَيْهِ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ، ثُمَّ مَضْمَضَ وَأَسْتَنْشَرَ، ثُمَّ غَسَلَ وَجْهَهُ ثَلَاثَ

مَرَّاتٍ، ثُمَّ غَسَلَ يَدَهُ الْيُمْنَى إِلَى الْمِرْفَقِ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ، ثُمَّ غَسَلَ يَدَهُ الْيُسْرَى مِثْلَ ذَلِكَ، ثُمَّ مَسَحَ رَأْسَهُ، ثُمَّ غَسَلَ رِجْلَهُ الْيُمْنَى إِلَى الْكَعْبَيْنِ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ، ثُمَّ غَسَلَ الْيُسْرَى مِثْلَ ذَلِكَ، ثُمَّ قَالَ: رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) تَوَضَّأَ نَحْوَ وَضُوءِي هَذَا، ثُمَّ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((مَنْ تَوَضَّأَ نَحْوَ وَضُوءِي هَذَا، ثُمَّ قَامَ فَرَكَعَ رَكَعَتَيْنِ، لَمْ يُحَدِّثْ فِيهِمَا نَفْسَهُ، غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ)). [بخاري/ الوضوء/ 158]

قَالَ ابْنُ شَهَابٍ: وَكَانَ عُلَمَاؤُنَا يَقُولُونَ: هَذَا الْوُضُوءُ أَسْبَغُ مَا يَتَوَضَّأُ بِهِ أَحَدٌ لِلصَّلَاةِ.

(حمران) کارگوزاری (عثمان) کوپی (عفان) (t) ده‌لی: (عثمان) کوپی (عفان) (t) داوای ئاوی ده‌ستنویرژ کردو، ده‌ستنویرژی گرت: ده‌سته‌کانی سی‌جار شورڈ ئاوی له‌ده‌مولوتی وهرداو، سی‌جار ده‌موچاوی شورڈ، ئینجا ده‌ستی راستی هه‌تا ئه‌نیشکی سی‌جار شورڈو، ده‌ستی چه‌پیشی به‌وشیوه‌یه، پاشان مه‌سحی سه‌ری کرد، پاشان قاچی راستی تا‌قوله پیی سی‌جار شورڈو، قاچی چه‌پیشی به‌هه‌مان شیوه، ئینجا وتی: پیغه‌مبه‌ری خوا (e) دیوووه و‌ه‌کو ئەم ده‌ستنویرژه‌ی من ده‌ستنویرژی گرتوووه، پاشان فه‌رموویه‌تی: ((هه‌رک‌ه‌س ده‌ستنویرژ و‌ه‌کو ئەم ده‌ستنویرژه‌ی من بگريت، ئینجا هه‌ستی‌و دوورکات نویرژ بکات، دا‌لغه‌لینه‌دا له‌نویرژه‌که‌دا (خوا)، له‌هه‌موو گونا‌هه رابوردوو‌ه‌ه‌کانی ده‌بوردی‌ت)).

(ابن شهاب) ده‌لی: زانا‌یا‌نمان ده‌لین: ئەم ده‌ستنویرژه ته‌واوترین ده‌ستنویرژه که‌سیک بیگریت بو نویرژکردن.

128- عن حمران: أن عثمان بن عفان (t) قال: قال رسول الله (ﷺ): ((من أتى الوضوء كما أمره الله ﷻ، فالصلوات المكتوبات كفارات لما بينهن)).

(حمران) ده‌لی: (عثمان) (t) وتی: پیغه‌مبه‌ری خوا (e) فه‌رموویه‌تی: ((هه‌رک‌ه‌س به‌ته‌واوی ده‌ستنویرژه‌که‌ی بگريت، و‌ه‌کو خوا‌ی گه‌وره فه‌رمانی پی‌کردوووه، ئەوا نویرژه فه‌رزه‌کان ده‌بنه هو‌ی سه‌رینه‌وه‌ی گونا‌هه‌کانی نیوانیان)).

129- عن عثمان بن عفان (t) قال: سمعت رسول الله (ﷺ) يقول: ((من تَوَضَّأَ لِلصَّلَاةِ فَاسْبَغَ الْوُضُوءَ، ثُمَّ مَشَى إِلَى الصَّلَاةِ الْمَكْتُوبَةِ فَصَلَّاهَا مَعَ النَّاسِ - أَوْ: مَعَ الْجَمَاعَةِ، أَوْ: فِي الْمَسْجِدِ - غُفِرَ لَهُ ذُنُوبُهُ)).

(عثمان) (t) دهلی: پیغمبهری خوا (e) فہرموویہ تی: (ہرکس دستنویر بگریٹ بو نویر بہ باشی بیگریٹ، ئینجا پروات بہرو نویرتی فہرن لہ گہل خہ لکیدا نویرتہ کی بکات - یا لہ گہل جہ ماعت، یا لہ مزگہوت - خوا لہ گوناہه کانی خوشدہ بیٹ)) .

(25) دستنویرتی تہ واو گرتن لہ گہل نارہ حہ تیش

130. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (t): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (e) قَالَ: ((أَلَا أَدُلُّكُمْ عَلَى مَا يَمْحُو اللَّهُ بِهِ الْخَطَايَا وَيَرْفَعُ بِهِ الدَّرَجَاتِ)). قَالُوا: بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: إِسْبَاحُ الْوُضُوءِ عَلَى الْمَكَارِهِ، وَكَثْرَةُ الْخَطَا إِلَى الْمَسَاجِدِ، وَانْتِظَارُ الصَّلَاةِ بَعْدَ الصَّلَاةِ فَذَلِكُمُ الرِّبَاطُ)).

(ابوہریرہ) (t) دهلی: پیغمبهری خوا (e) فہرموویہ تی: ((نایا شتیکتان پیشان نہدہم کہ خوا بہ وشتہ گوناہه کانتان بسپریتہ وہو پلہ تان بہ رزبکاتہ وہ)) و تیان: بہ لی: ئہی پیغمبهری خوا (e) ، فہرمووی: ((بہ تہ واوی دستنویر گرتن بالہ کاتی نارہ حہ تیشا بیٹ [واتہ لہ کاتی سہرماو نہ خوشی و شتی تر] ، ئینجا ہنگوانانی زور بو مزگہوت پاشان چاوہر یکردنی نویرتہ لہ واوی نویرتہ . ئا ئہوہیہ لہ سہنگہرد ابوون و پاہند بوون بہ فہرمانہ کانی خوی گہورہ وہ)) .

(26) جوانی دہگاتہ ئہو شوینہی ئاوی دستنویرتہ دہیگاتی

131- عَنْ أَبِي حَازِمٍ قَالَ: كُنْتُ خَلْفَ أَبِي هُرَيْرَةَ (t) وَهُوَ يَتَوَضَّأُ لِلصَّلَاةِ، فَكَانَ يَمُدُّ يَدَهُ حَتَّى تَبْلُغَ إِبْطَهُ، فَقُلْتُ لَهُ: يَا أَبَا هُرَيْرَةَ، مَا هَذَا الْوُضُوءُ؟ فَقَالَ: يَا بَنِي فَرُوحَ، أَنْتُمْ هَاهُنَا؟ لَوْ عَلِمْتُ أَنَّكُمْ هَاهُنَا مَا تَوَضَّأْتُ هَذَا الْوُضُوءَ، سَمِعْتُ خَلِيلِي (e) يَقُولُ: ((تَبْلُغُ الْحُلِيَّةُ مِنَ الْمُؤْمِنِ حَيْثُ يَبْلُغُ الْوُضُوءُ)).

(ابو حازم) دهلی: من لہ واوی (ابوہریرہ) (t) وہ بووہم، دستنویرتی دہگرت بو نویرتہ کردن، دستنی دریرتہ کردہ تہ دہگہ یشتہ بن بالی، پیم وت: ئہی (ابوہریرہ) ئہوہ چ دستنویرتہ کی؟ ئہویش وتی: ئہی نہوہی (فروخ)، ئیوہ لیرن؟ ئہگہر ہمانزانیایہ ئیوہ لیرن بہم شیوہیہ دستنویرتہ نہدہگرت، بیستوومہ لہ خوشہ ویستم (e) فہرموویہ تی: ((جوانی و رازاویہی ئیماندار لہ روژی قیامہ تدا دہگاتہ ئہو شوینہی ئاوی دستنویرتہ پیدہگات)) .

(27) نهوهی له دهستنویرژدا شوینیکی شوردن تهرک دهکات

بابگه ریتهوه سهری و نویرژهکهی بکاتهوه

132- عَنْ جَابِرٍ (t) قَالَ: أَخْبَرَنِي عُمَرُ ابْنُ الْخَطَّابِ (t): أَنَّ رَجُلًا تَوَضَّأَ، فَتَرَكَ مَوْضِعَ ظُفْرِ عَلَى قَدَمِهِ، فَأَبْصَرَهُ النَّبِيُّ (e)، فَقَالَ: ((ارْجِعْ فَأَحْسِنِ وُضُوءَكَ)). فَرَجَعَ، ثُمَّ صَلَّى. [بخاري / الصلاة في ثياب، الصلاة في الخفان / 380]

(جابر) (t) دهلی: (عمر) کوری (خطاب) (t) ناگاداری کردم: پیاویک دهستنویرژی دهگرت، بهئندانزی نینوکیکی لهسه قاجی نهشورد بوو، پیغهمبهر (e) چای پیی کهوت پیی فهرموو: ((بگه پیرهوه دهستنویرژهکهت بهباشی بگره)) گه پراههوه دوایی نویرژی کرد.

(28) بری ناو بو خوشوردنو دهستنویرژ

133- عَنْ أَنَسٍ (t) قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ (e) يَتَوَضَّأُ بِالْمَدِّ، وَيَغْتَسِلُ بِالصَّاعِ، إِلَى خَمْسَةِ أَمْدَادٍ. [بخاري / الوضوء بالمد / 198]

(انس) (t) دهلی: پیغهمبهر (e) به مشتیک (مد) ناو دهستنویرژی دهگرت به مهنیک (صاع) یك، ههتا پینج مشت خوی دهشورد.*

(29) مهسحی کاله و پیتا و (خف)

134- عَنْ هَمَّامٍ قَالَ: بَالَ جَرِيرٌ (t) ثُمَّ تَوَضَّأَ وَمَسَحَ عَلَى خُفَيْهِ، فَقِيلَ: تَفْعَلُ هَذَا؟ فَقَالَ: نَعَمْ، رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ (e) بَالَ، ثُمَّ تَوَضَّأَ، وَمَسَحَ عَلَى خُفَيْهِ. ﴿قَالَ الْأَعْمَشُ﴾: قَالَ إِبْرَاهِيمُ: كَانَ يُعْجِبُهُمْ هَذَا الْحَدِيثُ، لِأَنَّ إِسْلَامَ جَرِيرٍ كَانَ بَعْدَ نُزُولِ الْمَائِدَةِ. [بخاري / الصلاة / 380]

(همام) دهلی: (جریر) (t) دهستی به ناو گه یاند، ئینجا دهستنویرژی گرت مهسحی کاله و پیتاوه کانی کرد، پییان وت: ناوا دهکهیت؟ وتی: بهلی: پیغهمبهری خوام (e) دیووه چوته سهرناو، دوایی دهستنویرژی گرتووه و دهستی هیناوه بهسه کاله و پیتاوه کانی دا ﴿اعمش﴾ دهلی: ابراهیم وتی: نه و فهرمووده یان پی خوشبوو، چونکه موسلمانبوونی (جریر) دوای دابه زینی سوورته تی (المائدة) بوو.

* مشت ﴿مد﴾ بریتییه له شه شپالویهک دریرژی لایه کی 9,2 سم بیټ.

مهن ﴿صاع﴾: بریتییه له چوار ﴿مد﴾.

135- ﴿عَنْ أَبِي وَائِلٍ قَالَ: كَانَ أَبُو مُوسَى يُشَدُّ فِي الْبَوْلِ، وَيَبُولُ فِي قَارُورَةٍ، وَيَقُولُ: إِنَّ بَنِي إِسْرَائِيلَ كَانَ إِذَا أَصَابَ جِلْدَ أَحَدِهِمْ بَوْلٌ قَرَضَهُ بِالْمَقَارِيضِ. فَقَالَ حُدَيْفَةُ: لَوَدِدْتُ أَنَّ صَاحِبَكُمْ لَأُشَدُّ هَذَا التَّشْدِيدَ، فَلَقَدْ رَأَيْتُنِي أَنَا وَرَسُولُ اللَّهِ (E) نَتَمَاشَى، فَأَتَى سُبَّاطَةَ خَلْفَ حَائِطٍ فَقَامَ كَمَا يَقُومُ أَحَدُكُمْ، فَبَالَ، فَأَتَتْهُ مِنْهُ، فَأَشَارَ إِلَيَّ، فَجِئْتُ فَقُمْتُ عِنْدَ عَقِبِهِ حَتَّى فَرَغَ. زَادَ فِي رِوَايَةٍ: فَتَوَضَّأَ فَسَمِحَ عَلَيَّ خُفِيهِ﴾. [بخاري/الوضوء/ 224]

﴿ابو وائل ده‌لی: (ابو موسی) زور خو‌پاریز بوو له میزکردندا، میزی ده‌کرده شووشه‌وهو ده‌یوت: نه‌وه‌ی ئیسرائیلیه‌کان نه‌گه‌ر به‌کیکیان پرژری میز به‌رجیگایه‌کی بکه‌وتایا به‌مقه‌ست ده‌یبری. حوزه‌یفه‌ وتی: حه‌زم ده‌کرد هاوه‌له‌که‌تان نه‌وه‌نده توندوتیژ نه‌بویا خو‌م بینی له‌خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ری خوادا (E) ده‌رویشتین، گه‌یشتینه‌ سه‌ره لوینکی قه‌ومیک له‌دوای دیواریکه‌وه، وه‌کو یه‌کیک له‌ئیوه هه‌ستا چوو میزی کرد، لیی دورکه‌وته‌وه، ناماره‌ی بو من کرد، چووم بولای له‌نزیکه‌وه راه‌ستام هه‌تا لی بووه‌وه.﴾ له‌ریوایه‌تی‌کدا نه‌مه‌ی زیاده‌کردوه: ده‌ستنویژی گرت و ده‌ستی هی‌نا به‌سه‌ر کاله‌وپیتاوه‌کان) یدا﴾.

136- عَنْ الْمُغِيرَةَ بْنِ شُعْبَةَ (T) قَالَ: كُنْتُ مَعَ النَّبِيِّ (E) ذَاتَ لَيْلَةٍ فِي مَسِيرٍ، فَقَالَ لِي: ((أَمَعَكَ مَاءٌ)). قُلْتُ: نَعَمْ، فَنَزَلَ عَن رَاحِلَتِهِ، فَمَشَى حَتَّى تَوَارَى فِي سَوَادِ اللَّيْلِ، ثُمَّ جَاءَ، فَأَفْرَغْتُ عَلَيْهِ مِنَ الْإِدَاوَةِ، فَعَسَلَ وَجْهَهُ، وَعَلَيْهِ جُبَّةٌ مِنْ صُوفٍ، فَلَمْ يَسْتَطِعْ أَنْ يُخْرِجَ ذِرَاعَيْهِ مِنْهَا حَتَّى أَخْرَجَهُمَا مِنْ أَسْفَلِ الْجُبَّةِ، فَعَسَلَ ذِرَاعَيْهِ، وَمَسَحَ بِرَأْسِهِ، ثُمَّ أَهْوَيْتُ لِأَنْزَعِ خُفَيْهِ، فَقَالَ: ((دَعُهُمَا، فَإِنِّي أَدْخَلْتُهُمَا طَاهِرَتَيْنِ)). وَمَسَحَ عَلَيْهِمَا. [بخاري/اللباس/ 5463]

(مغیره) ی کوری (شعبه) (T) ده‌لی: شه‌ویکیان له‌پریگایه‌کدا له‌خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ردا (E) بووم فه‌رمووی پیم: ((نایا ئاوت پییه)) وتم: به‌لی. له‌ولآغه‌که‌ی دابه‌زی رویشت تا له‌ تاریکی شه‌ودا له‌چاو ون بوو، ئینجا هاته‌وه له‌دولچه‌که‌ ناوم کرد به‌ ده‌ستیا، ده‌موچاوی شو‌رد، جبه‌یه‌کی خوری له‌به‌ردابوو نه‌یده‌توانی ده‌ستی ده‌ربینی هه‌تا له‌ژیر جبه‌که‌وه ده‌ری هی‌ناو هه‌ردوو قولی شو‌رد، ده‌ستی ته‌ری هی‌نا به‌سه‌ریدا، ئینجا ویستم کاله‌و پیتاوه‌کانی داکه‌نم،

به لام فهرموی: ((وازیان لی بینه من به پاکی له پییم کردون)) ئینجا دهستی تهری هیئا به سهر ههردووکیاندا.

(30) ماوه دانان بو مه سحی کاله و پیتاوه

137- عَنْ شَرِيحِ بْنِ هَانِيٍّ قَالَ: أَتَيْتُ عَائِشَةَ (E) أَسْأَلُهَا عَنِ الْمَسْحِ عَلَى الْخُفَّيْنِ، فَقَالَتْ: عَلَيْكَ يَا بَنِي أَبِي طَالِبٍ فَسَلُهُ، فَإِنَّهُ كَانَ يُسَافِرُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (E) فَسَأَلْنَاهُ، فَقَالَ: جَعَلَ رَسُولُ اللَّهِ (E) ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ وَلَيَالِيَهُنَّ لِلْمُسَافِرِ وَيَوْمًا وَلَيْلَةً لِلْمُقِيمِ)).

(شریح) کوری (هانی) وتی: هاتم بو لای عائشه (t) پرساری مه سحی کاله و پیتاوی لی بکه م ، وتی: بچو بو لای (علی) کوری (ابوطالب) له و پیرسه چونکه ئەو له خزمهت پیغه مبهری خودادا (E) سه فهری کردوه، ئیمهش لیمان پرسی: وتی: پیغه مبهری خوا (E) دایناوه: بو ریبار سی شه وو سی روژ ، بو دانیشتوش شه وو روژیک.

(31) مه سح له سه رته ویل و میزه ر

138- عَنْ الْمُغِيرَةَ بْنِ شُعْبَةَ عَنْ أَبِيهِ (t) قَالَ: تَخَلَّفَ رَسُولُ اللَّهِ (E) وَتَخَلَّفْتُ مَعَهُ، فَلَمَّا قَضَى حَاجَتَهُ قَالَ: ((أَمَعَكَ مَاءٌ)). فَأَتَيْتُهُ بِمِطْهَرَةٍ، فَغَسَلَ كَفَّيْهِ وَوَجْهَهُ، ثُمَّ ذَهَبَ يَحْسِرُ عَنْ ذِرَاعَيْهِ، فَضَاقَ كُمُ الْجُبَّةِ، فَأَخْرَجَ يَدَهُ مِنْ تَحْتِ الْجُبَّةِ، وَأَلْقَى الْجُبَّةَ عَلَى مَكْبِيهِ، وَغَسَلَ ذِرَاعَيْهِ، وَمَسَحَ بِنَاصِيَتِهِ وَعَلَى الْعِمَامَةِ، وَعَلَى خُفَّيْهِ، ثُمَّ رَكِبَ وَرَكِبْتُ، فَأَنْتَهَيْنَا إِلَى الْقَوْمِ وَقَدْ قَامُوا فِي الصَّلَاةِ، يُصَلِّي بِهَمَّ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ، وَقَدْ رَكَعَ بِهِمْ رُكْعَةً، فَلَمَّا أَحَسَّ بِالنَّبِيِّ (E) ذَهَبَ يَتَأَخَّرُ، فَأَوْمَأَ إِلَيْهِ فَصَلَّى بِهِمْ، فَلَمَّا سَلَّمَ، قَامَ النَّبِيُّ (E) وَقَمْتُ، فَرَكَعْنَا الرُّكْعَةَ الَّتِي سَبَقْتُنَا.

(مغیره) کوری (شعبه) (t) دهلی: پیغه مبهری خوا (E) دواکه وت منیش له خزمهتیا دواکه وتم، کاتی دهستی بهئاوگه یاند فهرموی: ((ئایا ئاوت پییه)) منیش ده فریکم بو هیئا ئاوی تیدابوو، دهست و دهموچاوی شوورد، ئینجا ویستی قوئی هه لمالی به لام قوئی جبه که ی ته سک بوو هه لئه مالرا، بویه له ژیر جبه که وه قوئی دهر هیئاو جبه که ی دا به سه رشانیا، ههردووبالی شوورد، مه سحی ته ویل و سه رمیزه ره که ی کرد، ههروه ها مه سحی کاله و پیتاوه کانی کرد، ئینجا سواربوو منیش سواربووم هه تا گه یشتینه خه لکه که هه ستا بوونه وه

بو نویژو (عبدالرحمن) کوپی (عوف) نویژی بو ده کردن، رکاتیکی پی کرد بوون، کاتی ههستی به هاتنی پیغه مبهه (e) کرد، ویستی بیته دوواوه، پیغه مبهه (e) ئا مازهیه کی بو کرد، نه ویش نویژه که ی بو ته و او کردن کاتی سه لامی دایه وه پیغه مبهه (e) ههستایه وه بو رکاته رویشتوو که ی منیش ههستامه وه، نه و رکاته مان کرد که له پیش ئیمه وه کرد بوویان.

(32) مهسح له سه ره میزه ره

139. عَنْ بِلَالٍ (t): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (e) مَسَحَ عَلَى الْخُفَّيْنِ وَالْخِمَارِ.

(بلال) (t) ده لی: پیغه مبهه ری خوا (e) مهسحی له سه ره (خف) و له سه ره

میزه ریش ده کرد.

(33) چه ند نویژیک به یه ک دهستنویژ

140. عَنْ بُرَيْدَةَ (t): أَنَّ النَّبِيَّ (e) صَلَّى الصَّلَوَاتِ يَوْمَ الْفَتْحِ بُوْضُوْءٍ

وَاحِدٍ، وَمَسَحَ عَلَى خُفَّيْهِ، فَقَالَ لَهُ عُمَرُ (t): لَقَدْ صَنَعْتَ الْيَوْمَ شَيْئًا لَمْ تَكُنْ تَصْنَعُهُ؟ قَالَ: ((عَمْدًا صَنَعْتُهُ يَا عُمَرُ)).

(بریده) (t) ده لی: پیغه مبهه (e) نویژه کانی روژی (فتح) ی به یه ک

دهستنویژ کرد، مهسحی کاله و پیتا وه کانی شی کرد، عمر (t) پیی وت: ئیمرو

کاریکت کرد له مه و پیش نه تکر دو وه؟ فه رمووی: ((به تایبه تی خو م ویستم

نه و کاره بکه م نه ی عومه)) [بوئه وه ی روو ذی بکه مه وه که نه مه ش دروسته].

(34) وته ی دوا ی نویژ

141. عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ (t) قَالَ: كَانَتْ عَلَيْنَا رِعَايَةُ الْإِبِلِ، فَجَاءَتْ نَوْبَتِي

فَرَوَّحْتُهَا بِعَشِيٍّ، فَأَدْرَكْتُ رَسُولَ اللَّهِ (e) قَائِمًا يُحَدِّثُ النَّاسَ، فَأَدْرَكْتُ مِنْ قَوْلِهِ:

((مَا مِنْ مُسْلِمٍ يَتَوَضَّأُ فَيُحْسِنُ وُضُوْءَهُ، ثُمَّ يَقُومُ فَيُصَلِّي رَكَعَتَيْنِ مُقْبِلٌ عَلَيْهِمَا

بِقَلْبِهِ وَوَجْهِهِ، إِلَّا وَجَبَتْ لَهُ الْجَنَّةُ)). قَالَ: فَقُلْتُ مَا أَجُودُ هَذِهِ، فَإِذَا قَائِلٌ بَيْنَ

يَدَيَّ يَقُولُ: الَّتِي قَبْلَهَا أَجُودُ، فَنَظَرْتُ فَإِذَا عُمَرُ (t) قَالَ: إِنِّي قَدْ رَأَيْتُكَ جُنْتُ

أَنْفًا، قَالَ: ((مَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ يَتَوَضَّأُ فَيُبْلِغُ - أَوْ: فَيُسَبِّحُ - الْوُضُوْءَ، ثُمَّ يَقُولُ:

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ، إِلَّا فَتَحَتْ لَهُ أَبْوَابُ الْجَنَّةِ

الَّتِي تَمَانِيَةٌ، يَدْخُلُ مِنْ أَيِّهَا شَاءَ)).

(عقبه) کوپی (عامر) (t) ده لی: ئیمه و شترمان به خپوده کرد، نوره ی من

هات و، ئیواره یه ک گپرامنه وه بو مؤلکا که یان، که ی شتم به خزمه ت پیغه مبهه ری

خوا (e) به‌پیوه راوه‌ستا بوو قسه‌ی بو خه‌ک ده‌کرد، گه‌یشتم به‌و قسه‌یه‌ی که‌ده‌یفه‌رموو: ((هیچ موسلمانیک نییه که‌ده‌ستنوئیز بگریت و به‌باشی بیگریت، ئینجا هه‌ستی و دوورکات نوئیز بکات. به‌دل و به‌گیان له‌ناو نوئیزه‌که‌دابیت، نه‌وا به‌هه‌شت مسوگر ده‌بیت بو)) ده‌لی: منیش وتم: ئای نه‌م مژده‌یه چه‌ند خو‌ش بوو، کوتوپر له‌به‌رده‌ستما که‌سیک وتی: مژده‌ی پیشتری خو‌شتریوو، سه‌یرم کرد ده‌بینم عومره (t) وتی: من چاوم لیت بوو که‌ئیستا هاتی، پیغه‌مبه‌ر (e) فه‌رموی: ((هه‌ریه‌کیک له‌ئیوه ده‌ستنوئیز بگریت، به‌باشی و به‌ته‌واوی ده‌ستنوئیزه‌کی بگریت، ئینجا بلیت: (اشهد ان لا اله الا الله و اشهد ان محمداً عبده و رسوله، نه‌وه هه‌ر هه‌شت ده‌رگا که‌ی به‌هه‌شتی بو ده‌گریته‌وه ، له‌کامیانه‌وه بیه‌ویت ده‌چیته ژوره‌وه)).

(35) شو‌ردنی لینجاو (مذی) و ده‌ستنوئیز گرتنه‌وه‌لیی

142- عَنْ عَلِيٍّ (t) قَالَ: كُنْتُ رَجُلًا مَذَّاءً، وَكُنْتُ أَسْتَحْيِي أَنْ أَسْأَلَ النَّبِيَّ (e) لِمَكَانِ ابْنَتِهِ، فَأَمَرْتُ الْمُقَدَّادَ بْنَ الْأَسْوَدِ فَسَأَلَهُ، فَقَالَ: ((يَغْسِلُ ذَكَرَهُ وَيَتَوَضَّأُ)).

(علی) (t) ده‌لی: من پیاویک بووم لینجاوم زۆربوو، شه‌رم ده‌کرد له‌پیغه‌مبه‌ر (e) بپرسم له‌به‌رئه‌وه فاته‌می کچی لای من بوو ، هه‌ر بویه داوام له‌(مقدادی) کوپری (اسود) کرد، نه‌و پرسیاوی لی‌کرد، فه‌رموی: ((زه‌که‌ری ده‌شووا ده‌ستنوئیز ده‌گریت)).

(36) خه‌وی دانیشتوو ده‌ستنوئیز ناشکینی

143- عن أنس بن مالك (t): أُقِيمَتِ الصَّلَاةُ، وَرَسُولُ اللَّهِ (e) نَجِيٌّ لِرَجُلٍ - وَفِي حَدِيثِ عَبْدِ الْوَارِثِ: وَنَبِيُّ اللَّهِ (e) يُنَاجِي رَجُلًا - فَمَا قَامَ إِلَى الصَّلَاةِ حَتَّى نَامَ الْقَوْمُ. وَفِي حَدِيثِ شُعْبَةَ: فَلَمْ يَزَلْ يُنَاجِيهِ حَتَّى نَامَ أَصْحَابُهُ، ثُمَّ جَاءَ فَصَلَّى بِهِمْ. [بخاري/ الاذان/ 616]

(انس) (t) ده‌لی: قامه‌ت کرا بو نوئیز که‌چی پیغه‌مبه‌ر (e) له‌گه‌ل پیاویکدا چیه‌ی ده‌کرد هه‌لنه‌ستا بو نوئیز هه‌تا خه‌که‌که خه‌ویان لی‌که‌وت پاشان هات و نوئیزی بو‌کردن..

(37) دهستنوویژ له دوای خواردنی گوشتی و شتر

144. عَنْ جَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ (t): أَنَّ رَجُلًا سَأَلَ رَسُولَ اللَّهِ (e): أَتَوَضَّأُ مِنْ لُحُومِ الْغَنَمِ؟ قَالَ: ((إِنْ شِئْتَ فَتَوَضَّأْ، وَإِنْ شِئْتَ فَلَا تَوَضَّأْ)). قَالَ: أَتَوَضَّأُ مِنْ لُحُومِ الْإِبِلِ؟ قَالَ: ((نَعَمْ، فَتَوَضَّأْ مِنْ لُحُومِ الْإِبِلِ)). قَالَ: أَصَلِّي فِي مَرَابِضِ الْغَنَمِ؟ قَالَ: ((نَعَمْ)). قَالَ: أَصَلِّي فِي مَبَارِكِ الْإِبِلِ؟ قَالَ: ((لَا)). [اقتران النيرين/ بخاري/ 1721/63]

(جابر) کوپی (سمره) (t) دهلی: پیاویک پرسیری کرد له پیغه مبهه (e) ئایا دهستنوویژ بگرمه وه له خواردنی گوشتی مهپر؟ فهرمووی: ((نه گهر ویستت دهستنوویژ بگهر، نه گهر ویستیشت مهیگره)) وتی: نهی دهستنوویژ بگرم له گوشتی و شتر؟ فهرمووی: ((بهلی)) وتی: نوویژیکه له مؤلکای و شتردا؟ فهرمووی: ((نه خیر)).

(38) دهستنوویژ گرتن له شتی ناگری بهرکه وتبی

145. عَنْ عُمَرَ بْنِ عَبْدِ الْعَزِيزِ: أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ اِبْرَاهِيمَ بْنَ قَارِظٍ أَخْبَرَهُ: أَنَّهُ وَجَدَ اَبَا هُرَيْرَةَ يَتَوَضَّأُ عَلَى الْمَسْجِدِ، فَقَالَ: إِنَّمَا أَتَوَضَّأُ مِنْ أَثْوَارِ أَقْطِ اَكْلَتْهَا، لِأَنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (e) يَقُولُ: ((تَوَضَّأُوا مِمَّا مَسَّتِ النَّارُ)). (عمر) کوپی (عبدالعزیز) دهلی: (عبدالله) کوپی (ابراهیم) کوپی (قارظ) پی پی راگه یاندم: (ابوهریره) ی دیووه له مزگهوت دهستنوویژی گرتووه، وتوویه تی: من دهستنوویژ دهگرم له و پارچه گوشتانه ی که خواردومن، چونکه له پیغه مبهه ری خوام (e) بیستووه فهرموویه تی: ((دهستنوویژ بگرن له و شتانه ی ناگریان بهر ده که ویئت)).

(39) هه ئوه شانده وهی دهستنوویژ گرتن له و شته ی ناگری بهرکه وتووه

146. عَنْ جَعْفَرِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ أُمَيَّةِ الضَّمْرِيِّ عَنْ أَبِيهِ (t) قَالَ: رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ (e) يَحْتَرُّ مِنْ كَتْفِ شَاةٍ، فَأَكَلَ مِنْهَا، فَدُعِيَ إِلَى الصَّلَاةِ، فَقَامَ وَطَرَحَ السَّكِينِ، وَصَلَّى وَلَمْ يَتَوَضَّأْ. [بخاري / الوضوء / من لم يتوضأ من كم الشاة/ 205]

(جعفر) کوپی (عمرو) کوپی (امیه الضمیری) (t) دهلی: چاوم لی بوو پیغه مبهه ری خوا (e) به چه قو گوشتی له شاننی مه پرک ده کرده وه لیی ده خوارد، بانگ درا بو نوویژ چه قوکه ی داناو هه ستا چوو نوویژی کرد دهستنوویژی نه گرت.

147- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (Y): أَنَّ النَّبِيَّ (E) شَرِبَ لَبَنًا، ثُمَّ دَعَا بِمَاءٍ فَتَمَضَّمَضَ وَقَالَ: ((إِنَّ لَهُ دَسْمًا)). [بخاری/الوضوء/هل يعضض من اللبن/ 208]

(ابن عباس) (t) ده‌لی: پیغمبه‌ر (E) شیری خوارده‌وه، ئینجا داوای ئاوی کردو له‌ده‌می وهرداو فهرمووی: ((چه‌وری پیوه‌یه)).

148- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (t) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (E): ((إِذَا وَجَدَ أَحَدُكُمْ فِي بَطْنِهِ شَيْئًا، فَأَشْكَلَ عَلَيْهِ أَخْرَجَ مِنْهُ شَيْءٌ أَمْ لَأ؟ فَلَا يَخْرُجَنَّ مِنَ الْمَسْجِدِ حَتَّى يَسْمَعَ صَوْتًا، أَوْ يَجِدَ رِيحًا)).

(ابو هریره) (t) ده‌لی: پیغمبه‌ری خوا (E) فهرموویه‌تی: ((ئه‌گه‌ر یه‌کیکتان هه‌ستی به‌شتی‌کرد له‌سکیا، ئینجا لیی تیکچوو ئایا شتیکی لی هاتیته‌ دهره‌وه یان نا؟ با له‌ مزگه‌وت نه‌چیته‌ دهره‌وه، هه‌تا یان گوئی له‌ده‌نگی ده‌بی، یان بوئیک ده‌کات [واته: تا دلنیا نه‌بی له‌ده‌رچوونی شتیك به‌گومان ده‌ستنویژی ناشکیت].

له‌بلاو‌کراوه‌کانی مالپه‌ری ئیمان وه‌ن

www.iman1.com

هه‌میشه له‌گه‌لمان بن بوئوو‌یبوو‌نه‌وه‌ی ئیمان

imanonekurd@yahoo.com